

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਿਸ਼ਨ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (13) ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਡੇਢ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋ ਵੀਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ। ਨੇਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਜੀਠੀਆ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 400.

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.

ਮਦਨ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ

ਇੱਕ ਹੋਰ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1979 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4472

ਦਸੰਬਰ 19, 1986

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970- ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 8- ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ.-ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ-ਨੰ.

(13) 1986 (1) PLR 531

ਮਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(ਐਮ. ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.)

ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ— ਦੂਜੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ—ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ—ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਹਿਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਉਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਪਹਿਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਤਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਨਾ ਤਾਂ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੁਤਾਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਡੈਮੋਕਲਸ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲਟਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)।

226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2, ਮਿਤੀ 1 ਅਗਸਤ, 1975 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P/11), 19 ਸਤੰਬਰ, 1919 (ਅਨੇਕਸਰ P/11) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। 14), ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P/16), ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ (ਅਨੇਕਸਰ P/17) ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਰਿੱਟ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੋਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਆਦਿ (ਅਨੇਕਸਰ ਪੀ/16 ਅਤੇ ਪੀ/17) ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ.ਪੀ ਬਾਲੀ ।

ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਨਿਰਣਾ

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਦਨ ਲਾਈ, ਮਾਲ ਲੇਖਾਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਅਗਸਤ, 1975 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P/III), ਅਤੇ ਮਿਤੀ 19 ਸਤੰਬਰ, 1979 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ/14) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਤੀ 19 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਦਾ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ/15) ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ/16) ਅਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ/17) ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ “ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1972, ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀ ਸਿਟੀ ਬੋਰਡ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1971 ਦੇ ਤਹਿਤ” ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 17 ਦਸੰਬਰ 1979 ਨੂੰ ਇਸ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ।

(2) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- *FTR* ਨੰਬਰ 25, ਮਿਤੀ 5 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਸਿਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਵਿਖੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਲਾਓ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ 14 ਫਰਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 3 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਅਗਸਤ, 1973 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੈਕਟਰੀ ਟੈਰੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਲੇਖਾ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਮੁੱਖ ਲੇਖਾ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ /

i

ਮਦਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(ਐੱਮ. ਕੇ. ਅਗਨੀਨੋਮ, ਜੇ.)

ਮਿਤੀ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P/9)। ਇਸ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਖਿਰਕਾਰ 1 ਅਗਸਤ, 197a ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 1 ਅਗਸਤ, 1975 ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 12 ਅਗਸਤ, 1975 ਅਤੇ 12 ਫਰਵਰੀ, 197 ਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ

ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਰ 7 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦਾ ਅਸਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਮਿਤੀ 16 ਮਈ, 1972 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ/4) ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ/5) ਅਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਅਨੈਕਸਰ) F/fa), ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 19 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ, ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਨੁਸੂਚੀ P/14 ਤੋਂ P/17 ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਸੰਚਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹਨ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਬਾਲੀ, ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ. ਸਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਬੇਨਤੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੇਵਲ ਪਦਾਰਥ ਭੱਤੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕੇਸ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਗਭਗ ਮੰਨੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 24 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧਤਾ ਕਾਰਨ ਅਣਪਛਾਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ 1975 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ b> ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 (ੳ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ, ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(5) ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰੇਜ਼ ਪੈਡੈਂਟਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਇਜ਼ੇ ਦੇ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ, ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਨਤੀਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ। ਨਾ ਤਾਂ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੁਤਾਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਘੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਡੈਮੋਕਲਸ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲਟਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(6) ਇਸ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਫਰਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, - ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ

ਗਈ ਹੈ। ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ * ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮੁਅੱਤਲ ਭੱਤਾ ਕਿਉਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਾਫੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਬਿਮਲ ਕੌਰ ਖਾਲਸਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਡੀ. ਐੱਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੀ।

(7) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P/11 ਅਤੇ P/14 ਤੋਂ P/17 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਰਾਹਤ ਤੁਰੰਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: -

- (1) ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ (3 ਮਈ, 1973 ਤੋਂ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਸਲ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ); ਅਤੇ
- (2) 1973 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਵਿਸ਼ਾ, ਬੇਸ਼ਕ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ, ਆਦਿ।

ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਜ਼ਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(8) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਟਾਇਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ, ਸੀਜੇ, ਐਸਐਸ ਕੰਗ ਅਤੇ ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਬਿਮਲ ਕੌਰ ਖਾਲਸਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3761

ਅਕਤੂਬਰ 20, 1987

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟੀਕਲ 14, 19, 21, 22, 50, 226, 227, 228, 233 ਅਤੇ 235— ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ (1987 ਦਾ XLVI)— ਧਾਰਾਵਾਂ, 9,10, 16, 19 ਅਤੇ 20(4), (7) ਅਤੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

